

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, VI. SZEREBEN-UTCA 35. Telefon száma 320. KÉPÍRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK BÉRMENTÉS LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben hához hordva...

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos

Kossuth Ferencz

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. DALSZÍNHÁZ-UTCA 1. Telefon száma 542. HIRÖRTESEKET ÉS NYILTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ A KIADÓHIVATAL PÁRBAN...

Az önálló vámterület.

Még nem mutatkozik az országban nagyobb mérvű érdeklődés az önálló vámterület kérdése iránt. Csakis az országos gazdasági egyesület foglalkozik a tárggyal; de azok a férfiak, a kiket az egyesület elnöke bizalmas értekezletre összehívott, bizonyosan nem fogják a kérdést a függetlenségi párt szempontjából felgöngyölni. Igaz, hogy még egy év áll előttünk, mely alatt igyekezhettünk minden oldalról megvilágosítani a kérdést és rá vonni a közfigyelmet, megteremteni egy erős és követelő meggyőződést, mely országszerte nyilvánulva, lehetővé tegye azt, hogy az önálló vámterületet kivívassuk. Azonban, egy év hamar lefolyt és ha nem lép fel követelőleg a közvélemény, akkor végzettszerűleg be fog következni az, hogy ismét tíz évre oda leszünk láncolva Ausztriához és meg leszünk gátolva attól, hogy saját érdekeinknek megfelelő vámpolitikát követhessünk. Ha majd a kormány egy kész alkuval áll a képviselőház elé, akkor hasztalanok lesznek a legszebb szónoklatok; hasztalan lesz minden erőfeszítés, pártunk le lesz szavazva, és tíz évre elvész a lehetőség bajainkat orvosolhatni. E tíz év alatt sok kereskedelmi szerződés fogtak köttetni, mindannyian hosszabb időkre és mindannyian túlnyomólag az osztrák érdekek szempontjából indultak ki, úgy, hogy tényleg nem csak tíz évre, de sokkal hosszabb időre el fogjuk vesztelni a jogot s a módot anyagi érdekeinket előmozdítani. Lehetetlen volna elég sokszor ismételni azt a szomorú igazságot, hogy nincs oly magyar kormány, a mely a mai viszonyok közt kezdeményezni bírma Bécsben oly vívmányokat, melyek kizárólag hazánk javára lennének, ha nem hivatkoznék a közvélemény követelő nyomására és nem győznék meg az intéző köröket arról, hogy a kezdeményezés nem az ő műve, hanem egy ellenállhatatlan kényszerhelyzet kifolyása. Ha azt hinnék Bécsben, hogy ilyen hazafias vívmányokat egy magyar kormány kezdeményez, azonnal gyanússá lenne e kormány és „menesztelnék” mint a hogy „menesztették” a Wekerle-kormány azoknak a láthatatlan erőnek a befolyása alatt, melyeknek nyilvánulásán akkor maga a kormánypárt is megütközött. A függetlenségi párt van hivatva megteremteni ezt a közvéleményáramlatot az országban. A parlamenti élet sajnosan gyarlóvá fejlődött (még független államokban is), ha nem támaszkodik az ország és az ország közvéleménye nem követi a parlamenti életet és nem irányozza annak fejlődését a fontosabb kérdésekben. A Guizot-és Thiers-féle elméleti doctrinaire parlamenteknél sokszor úgy van, hogy a parlament egyik választástól a másikig nem támaszkodik többé az országra; és ez okozza a parlamenti rendszer hanyatlását több helyen. Nálunk még nagyobb az ok mint másutt arra, hogy éhven tartassék országszerte a választó polgároknak az érdeklődés. A mi parlamenti életünk nem természetes, eddig nem váltakoztak a pártok a kormányon. A mi alkotmányunknak nincs semmi biztosítéka és a hatalom, a mely alkotmányunkat megszüntethetné, idegen erő felett is rendelkezik. Minálunk az ország részvéte a közügyekben az egyetlen védelmi sánc és az egyetlen fegyver, a melylyei vívmányokat eszközöhetünk. E részvétet felkötöni, a nemzeti eszmék és ideálok iránt érzett lelkesedést éhven tartani a mi pártunk magasztos hivatásainak egyike. En igyekszem, gyenge erőmmel, ebben az irányban dolgozni és nem törődöm azzal, hogy becsületet igyekezetemet sokan féltlenagyarazzák. Nekem elvem a régi francia mondás: fais que devra, advienne que pourra; — tégy a mit tenni kötelességed, történjék bármi az után! Igyekezzünk tehát megértetni az önálló vámterület elvnek nagy igazságát. Ez az igazság a következő: Ausztria érdeke és a mi érdekeink közt teljes és szükségszerű ellentét van.

Az ellentétek összekocczolásában mindig Ausztria a győztes, mert Ausztria nem enged soha; mi pedig, kik bölcs hírből akarunk állni, mindig engedünk, mert hát a magyar azt mondja, hogy „az okosabb enged”. Azok, kik az új megegyezést kívánják, Ausztriával fenhagyon beszélnek a méltányosságról. Tényleg igen szépen hangzanak e szavak „méltányos” kiegyezés és „igazságos” alap! A pénzügyminiszter már is megmondta ex-ante, hogy a megindítandó tárgyalások dűvös és kielégítő eredményre és pedig nemcsak Magyarország iránt, hanem Ausztriát és a monarchiát illetőleg is csak abban az esetben fognak vezetni, hogy ha mind a két fél teljes őszinteséggel, teljes jóakarattal és teljes lojalitással veszi fel a tárgyalás fonálát. Öszinteség, jóakarattal, lojalitással olyan fogalmak, melyek előtt a legkuruczabb ember leghamarább emel kalapot; de itt másról van szó; itt eltérő, sőt ellentétes anyagi érdekekről van szó, a melyeknél az őszinteség, a jóakarattal, a lojalitás csak oda vezethetnek, hogy megmondjuk egymásnak őszintén, jóakarólag és lojalisan, miért és miben ellenkeznek a mi érdekeink. Mondjuk meg őszintén, hogy egy iparos ország és egy nyersterményeket produkáló ország érdekei össze nem egyeztethek. Mondjuk meg jóakarattal, hogy természetesen az, ha az iparos ország olcsón akarja megvenni a mi nyersterményeinket, azért, hogy feldolgozza, és természetesen az is, ha a földművelő ország drágán akarja eladni nyers terményeit az iparos országnak. Ha ezt az alapos ellentétet megállapítottuk kölcsönös jóakarattal, akkor nem fogunk azért haragudni egymásra, mert a természetes dolgokért józan ember nem haragszik. Mondjuk meg egymásnak lojalitással, hogy ha így van a dolog, ne igyekezzünk egymást nyuzni. A kormány által kinyomatott statisztikai adatok megkapó bizonyosságát szolgáltatják annak, hogy a közös vámterület mit ér Ausztriának. Ausztriából a főbehozatalok hozzánk a főtárszó ipar, a ruházati ipar és a bőrpiparozások. Ezekből 1,892.965 métermázsát hoz be hozzánk évenként Ausztria. Ha a fennálló vámokat e különböző cikkekre rávetnénk, ezért a behozatalért 138 millió 838 ezer forint vámot fizetne nekünk Ausztria, mint a hogy más államok fizetnek, ha ily mennyiségű és minőségű cikkek hoznának be. Így tehát az osztrák ipart nálunk 138 millió 838 ezer forint értékű védvám védi. Most lássuk kivitelünket. Ezeknek főterményei a gabona, a hűvelyesek és az őrlemények. Mikép véd minket a közös vámterület, tekintve azt, hogy az osztrák ipart 138 millió 838 ezer forinttal védi? Konstatáljuk először is, hogy a közös vámterületen be lehetett csempészni buzát; mielőtt észrevettük a dugáru behozatalát, már 1,100.000 métermázsza buza jött be, például 1892-ben, titokban. Ezen csempészet mellé számítandó a rendes behozatal, mely 1891-től 1894-ig 6,420.262 métermázsára emelkedett. Ime, ily óriási mennyiségű buzát hoztak be a közös vámterületre! Nemde gyönyörűsége viszonzása a 138 millió 838 ezer forintos osztrák iparvédelemnek? De ez talán meglephet minket? — korántsem! Egységes vámtarifája és egységes vámterület egy iparos és egy őstermelő állam közt csak akkor lehet hasznos és méltányos a két állammra nézve, ha az egyik iparos állam marad és a másik őstermelő marad és nem igyekezik iparát fejleszteni; de az őstermelő ország, a mai világban, azért, hogy megélhesen, kénytelen nyersterményeit az ipar által feldolgoztatni, mert másképp az árhanyságtól sorvadásban megial; ennél fogva az állam nem maradhat tisztán őstermelő. Ha magunk ipara dolgozza fel a magunk nyersterményét, akkor az ipar nyeresége kárpótol minket a nyerstermény árainak folytonos csökkenéséért.

De ha Ausztria dolgozza fel a mi nyersterményeinket, akkor Ausztria csak a világpiac árán veszi meg ezeket (példa rá a buza árának folytonos esése) és így az osztráknak megy az iparhaszon, nekünk pedig marad az árcsökkenés vesztesége. De azzal szoktak ijesztgetni minket, hogy Ausztria a mi nyersterményeinket természetes piacra, melyet az önálló vámterület elvesztenénk. Ez az ijesztgetés oly hatást tesz rám, mint tehetek az angolokra és francziákra a kínai papírsárkányok, melyekkel az „égi császárság” vezére 1860-ban Pekingnél és Peking falai alatt az angol-franczia seregeket ijesztgették. Mit mond a statisztika? Azt mondja, hogy Magyarországból 4,936.000 métermázsza buzát vitünk ki. Hová lesz ez? hiszen az összes monarchiából a kivétel csak 2,145,952 métermázsza és a mellett az összes behozatal két év óta tulszárnyalja a kivitelét. Ebből az következik, hogy kerek számban 3 millió métermázsza magyar buza marad Ausztriában. Azt hiszi valaki, hogy szép szemünkért marad ez a mennyiség ott? és nem valószínűbb az, hogy a szükség fedezéséért marad? Ha valamire (még pedig élelmiszere) szüksége van Ausztriának, talán daczból éhezni fogna Ausztria és nem venné meg a mi buzánkat? Ki mondja azt, hogy az önálló vámterülettel szükségszerűleg kivitel vámot vetnénk a buzára? És milyen logikával lehet azt következtetni, hogy Ausztria beviteli vámot vetne olyan cikkre, melyre szüksége van? Még pedig bizonyosan szüksége van rá, mert ha nem lenne, nem venné meg most sem. Most is azért veszi, mert előnyös a vétel, és nem háliból azért, mert iparát 138 millióval védjük. Most is csak oly áron veszi a mi buzánkat, a milyen neki más buzával szemben előnyös, megvenné tehát ép oly áron akkor is, ha önálló vámterületünk volna és nem vetne vámot buzákra, mert, ha tenné, saját gyomára vetne vámot. Az önálló vámterület nem tételezne fel vámháborút Ausztriával szemben, de módot adna nekünk okszerű kereskedelmi politikát űzni. A közös vámterület elzárja a nyugoti államok elől ipari cikkek fogyasztó piacukat és természetesen, hogy ő is elzárja piacukat a mi nyers terményeink előtt, mert nekik nincs rá szükségük. De az osztráknak van; — és ha ezt a szükségét máshonnan jutányosabban bírná fedezni, mint tőlünk, minden bizonyára mástól venne olcsóbban, mint tőlünk drágábban. Az egész ijesztgetés tehát csak mosolyt — — — gerjeszt, a higgadt megfontolás mosolyát. Ausztria piacát az érdek adta, az érdek tartja fenn s az érdek biztosítja; érdek nélkül elveszítene, legyen bár közös a vámterület; követni vagyunk kénytelenek a világpiac árait, másképp elveszítjük azonnal az osztrák piacot ma is; ha pedig követjük, megtartjuk mindig ugyanazon okokért, melyek a piacot megszerzték. Mezőgazdaságunknak szüksége van az iparra, hogy tönkre ne menjen a folytonos árhanyságtól folytán; — Magyarország pedig nem fejlődhetik kellőleg az ipara, ha nincs megvédve, sőt az osztrák ipar van 138 millióval védve. Ilyen politikával vesztünkre járunk! Fontoljuk meg, hogy mezőgazdaságunk nem halad arányban a közzgazdasági fejlődéssel! 1882. óta behozatalunk (tehát legnagyobb részét az osztrák) 12'46 millió métermázsáról 33'63 millióra emelkedett; kivitelünk (tehát nyers terményeink) 29'68 millióról csak 42'64 millióra emelkedtek. Az osztrák behozatal tehát csaknem háromszorosodott, a magyar kivitel pedig csak 43-64 százalékkal növekedett. Az ilyen állapot a kereskedelmi bilanczot ellentünk fordítja elébb-utóbb és akkor végünk lesz! Ébredjünk tehát és gondolkozzunk, mert a közjólét nem politikai pártkérdés! Kossuth Ferencz.

Budapest, október 9. A miniszterelnök Gódöllőn. Báró Bánffy Dezso miniszterelnök ma délelőtt Gódöllőre utazott, a hol a király 6 óra 15 perces magánhallgatásán fogadta. Az audiencia, a melyen a kormány-elnök főleg ügyekről referált, háromnegyed egy óráig tartott. A miniszterelnök részt vett az udvari ebéden és a délutáni 6 órai vonattal utazott vissza Budapestre. A király — mint értesülünk — vasárnap Budapestre érkezik, ahol legyen legyen az Erzsébetvárosi templom alapkövetésénél. A vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslattal ama szakaszai, a melyekre nézve a két ház között megállapodás még eddig létre nem jött: október 21-iken (hétfőn) délelőtt 11 órákor tartandó ülésén fogja a főrendiház tárgyalni. Közéletünk. Olyan rendellenek, olyan piszkosnak harmincz esztendő óta nem láttam Budapestet, mint ma a minő. Az utcák fel vannak turva, földalatt és földfelett folyik az építkezés, csövek és gerendák, lépcsők és vastraszerek hevernek utcaszerte, itt most rakják fel az alványokat, amott most szedik szét azokat; zaj, piszok, por mindenütt. Készülünk a kiállításra, csak hogy egy kissé tulzajos. Tisztogatók uk, csinosítók a város, csak hogy egy kissé nagy hübvál és kevés rendszerrel. A nagytakarítás idején nagy rendellenesség van az egyszerű ember lakásában is, mi pedig a nagytakarítás idejét éljük. Természetesen tehát, hogy építkezési alványok és felszaggatott járdák láthatók mindenfelé. (Az lenne a baj, ha nem építkeznek, és a miatt lenne rend.) De félek, hogy a felszaporodott szemét és piszok nagyobb, mint a mennyivel megbirni tudunk. Ha május elejéig semmi egyebet se teszünk, mint hogy sűrűbben és tisztogatójuk a várost, még akkor se leszünk készen a kiállítás megnyitására. Bármi örvendetes is a főváros folytonos fejlődése, hosszantja az embert az a folytonos kapkodás és rendszerhiány, a melylyel minden történik. A mulatkat nem is akarom emlegetni. Értékes épületek! kell itt-ott lebontani, melyek egészen újak, alig néhány éve állanak fenn s most belesznek a szabályozási vonalba. Ilyen p. o. a Dréher-palota a Kossuth Lajos utcában. Megadták az építési engedélyt, a költséges palota felelült s most le kell bontani, s közel egy millióra megy az összeg, melyet a tulajdonos követel. De még ezen a tapasztalaton se okul senki, s ma is hasonló rendszertelenséggel megy minden. Ime például az esküteri ház építésével összefüggő szabályozásoknak egész sorozata. Alg. hogy kimondta a törvényhozás, miszerint ez a ház felépíttessék, megindult mindenféle a rombolás, a kisajátítás és az építkezés. Itt-ott az új házak fel is épültek, mások a régiék még érintetlenül állanak. A Dunaparton lebontottak néhány épületet. Az üres telek ott díszelnek, az utcaszabályozások semmi nyomra. Néhány roskatag ház fennáll ma is. Az ember nem tudja, mi a csunyább, a beépítetlen telek a város közepén, vagy a roskatag viskó, melyet rég le kellett volna már bontani. A Kossuth-utcan elkészült eddig két épület az új vonalban, tavaszra elkészül még másik kettő. A többi épület érintetlenül áll a régi vonalban. Ezeket akár lerontják a kiállítás idejére, akár meghagyják, díszletelenti fogják az egész környeket. Ha meghagyják őket, kirugnak néhány évtől a többiek sorából, s a z mindig csunya. Ha lerombolják őket, meg lesz a gyalitás egész ideje alatt az építés által okozott rendellenesség és piszok. Abban az időben, a midőn pompájában kellene bemutatni a várost, az idegen egy piszkos alsószoknyában fogja látni ezt az egész várost. Pedig lett volna elég idő, hogy ennek elejét vegyék. Hanem azért akármint szőrtőlődjünk is, egészében véve gyönyörű egy város ez a Budapest. Ha így hosszabb távotlét után újra látom, szépsége mindig megkapó. S talán sohasem oly szép, mint az őzi verőfényes napok világlásában. Az egész város egy vidám nevetés; a meglegedett jöltnek nevetése. A budai hegyoldalról, vagy a vár magaslatáról nézve, a pazar fényben fűrdő épületek mind az örömeteli jó érzést helik; még a bazilika is mosolyog. Csakis az új országház marad komor az ő nehézség góth formáival, s nagy hiba volt így építeni. Ez az egy épület nem illik a többi közé, s jobban megfelelt volna példa okául a könnyed görög stíl. Lehet, hogy a város szépségei iránt elfogult vagyok. Egyes dolgok, a mik most nem tetszenek, nem tetszenek, ha Londonról vagy Berlinről lenne szó. De mindenki csak a saját szemével láthat, s egy csöpp sem bannában, hogy nem a yankee praktikussá szemével vagy a német okulásján át látom Budapestet. Egem még a főváros levegője is felvidít. Többöszr tapasztaltam, hogy hosszabb távotlét után örömetli hangulat fogott el, mikor a vasúti vonat a főváros közélébe ért. A levegő nem valami balzsamos és óditó. De a megszokás rabjai vagyunk mindannyian, megújítjuk a Táltárt és a Balatont, Erdély szleid hal-matit vagy a külföldi világfürdők szőrokozásait s örömmel szívjuk be a budapesti egészségtelen levegőt. Ezt a levegőt, a mely mindonfével van szaturálva; van benne homok és por, kőszénfüst és az aszfalt kigőzölése, a faburkolatból fölszálló szilánkok és a pórkölt kavénak a szaga, romlott sőr és a női ruhákból kiáradó parfüm, szivarfüst és lótrágya, a teardás édes illata és a fagyú büze. És még ki tudja, hogy mi minden.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése okt. 9-én. I. A mai rövid ülésben gyorsan végzett a ház a napirenden volt két törvényjavaslattal. A pártok csak csekély számban jelentek meg s így például a nemzeti pártot csak maga az elnök Horánszky Nándor képviselte. A néppárt nem volt jelen. Még a függetlenségi és 48-as párt tagjai közül érdeklődtek a legjobban az ülés iránt. A tegnapi tárgyalást törvényjavaslattal ma harmadszori olvasásban is elfogadták és Gajári Odón előadó rövid beszéde után vita nélkül fogadták el a szarvas marhatenyésztés emelésére szolgáló alapról szóló törvényjavaslattal, majd Terényi Lajosnak a vizügyi bizottság előadójának hosszabb fejtegetése után a Közép-Duna és más fontosabb folyók szabályozására vonatkozó törvényjavaslattal is. Még a holnapi napirendet állapították meg és ezután az ülés még 11 órákor véget ért. II. Elnök: Szilágyi Dezso. Jegyzők: Molnár Antal, gróf Esterházy Kálmán Balogh Géza és Perczel Bení. A kormány részéről jelen voltak: Lukács László gróf Festetics Andor, Perczel Dezso, Daniel Ernő és báró Fejérváry Géza. Az ülés megnyitása után a mult ülés jegyzőkönyvét hítelestítették. Előadta Sopron város közzközönségek feliratát a vidéki városokban épülő új hazaköltötteknek harmincz évre való kiterjesztése iránt. Kiadott a kényvnyi bizottságnak. Perczel Bení jegyző bejelent, hogy sem az indítvány, sem az interpellációs könyvben újabb bejegyzés nincsen. Ezután a ház harmadik olvasásban is elfogadta a mezőgazdasági termények, termékek és czikkek hamisításának tilalmazásáról szóló s tegnapi elfogadott törvényjavaslattal. Következett a pénzügyi és földmívelésügyi bizottságok jelentése a szarvasmarha-tenyésztés országos emelésére szolgáló alapról szóló törvényjavaslattal tárgyában. Gajári Odón előadó: T. ház! A szarvasmarhatenyésztés emelésének ügyét a törvényhozás oly fontosnak ismerte el, hogy az 1893. évben a nyugoti államokból behozandó szarvasmarhák megszámlálására 500.000 forint engedélyezett. Ennek a törvényjavaslattal a czélja az, hogy ez az 500.000 forint, összeg, a melyből szarvasmarhák hozhatók be s a melyek egyes birtokosoknak adtak ki, állandóan a szarvasmarhatenyésztés emelésének czéljaira fordítandók, hogy ebből a földmívelésügyi kormány egy alapot létesítsen, melynek az volna a rendeltetése, hogy a szarvasmarhatenyésztés emelésé érdekében szükséges intézkedések költségei belőle első sorban fedeztessenek. Azt hiszem, felesleges itt túrtesen annak magyarázatába bocsátkozni, hogy mi nagyfontosságú hazai mezőgazdaságunk ma válságos helyzetben van, hogy épen azon ag, mely megis némi haszonnal értékesíthető, a kor igényeire megfelelő színvonalra emeltessek. Ezen ezért a földmívelésügyi és pénzügyi bizottság a törvényjavaslattal és annak intézkedését helyesnek ismervén el, azt tisztelettel ajánlja általánosságban és részletekben elfogadására a t. háznak. (Hejyesles jöbbsélek.) A ház minden vita nélkül egy általánosságban, mint részleteiben elfogadta a törvényjavaslattal. Következett a vizügyi és pénzügyi bizottság jelentése a Közép-Duna egységes szabályozásáról, valamint az ország egyéb jelentősebb folyóvizeinél első sorban szükséges szabályozási munkalatról szóló törvényjavaslattal tárgyában. Terényi Lajos, a vizügyi bizottság előadója ismerteti a törvényjavaslattal, a mely régen érzett bizonyos, nehéz és sokszor nagy károsodásokat előidézt, helyzeteken van hivatva segíteni s e mellett az ország különböző vidékein levő erdekeltekégek régen hangzotlott jogos és méltányos óhajaitának és kívánalmainak megtestesülését vezet. A törvényjavaslattal a Duna és Tisza és ezek mellékfolyói, illetőleg ezen folyók egyes szakaszainak vízfolyási viszonyait lehetőleg megjavítani. A cél tehát a vízfolyások akadályok elhárítása, rendes mederviszonyok teremése, lehetőleg normális szélességű medrek alkotása, a partbiztonságok keresztülvitele, szőlő olyan munkalato megteremtése, melyek egy a hazai, mint a külföldi tapasztalatok szerint is a visszabiztosítási munkalato teren teljesen sikerültek, a melyek mindenkor helyesnekek váltak be. Alg van állam, a hol a vizgazdaság olyan nagy kiterjedésű és nagyfontosságú lenne, mint épen hazánkban s épen ezért kiszámíthatatlan hordergő az ország kérdésnek megoldása, (Hejyeslés.) hogy mederrendezések által az artéri erdekeltekégek nyugalma lehetőleg biztosíttassék és ennek következtében megadások a mód arra, hogy az ármentesítésnél kapcsolatos bevilvezetési munkalato az eddiggel sokkal fokozottabb mértékben eszközöltessenek, hogy az öntözésre alkalmas területek, a melyek szinten nagy kiterjedésűek, ön özo csatornákkal láttassanak el és hogy ennek következtében a gazdasági kulturának hatalmas lendület, a gazdálkodásuknak és a munkásnépnek a mostani egyoldalú és nyomasztó gazdasági helyzet alól való felszabadulása biztosíttassék, s a szűkre egy sokkal szebb jövő helyzetessék kiútása. Hosszabb elősorjára azután mindazokat a tőrokat, a melyeket a folyók kiöntései s a tavaszi árvek okoztak; majd ismertette a szabályozások technikai oldalát, a szabályozások költségeit és végül elfogadásra ajánlotta a javaslatot. (Általános hejyeslés.) Gajári Odón a pénzügyi bizottság előadója kijelenti, hogy ében a törvényjavaslattal 54 millió forint ker a földmívelésügyi kormányzat olykép, hogy ezen 54 millió forint 12 éven belül felhasználhassa. Fedezete ezen 54 millió frinak volna azon 3 millió frinty összeg, mely vizügyi beruházások czimén 18 éven át velteték fel az évi költségeire. A pénzügyi bizottság, tekintettel arra, hogy eddig is közel 3 millió frinty összeg vettetett fel az évi költségeire, ezen 3 millió frinty oly összegnek tartja, a melyet — államháztartásunk helyzetét tekintve — évenként a földmívelésügyi kormányzat rendelkezésére lehet bocsátjan. Ezután röviden előadja a pénzügyi bizottság álláspontját a javaslatl szemben és azt elfogadásra ajánlotta. (Általános hejyeslés.) A ház a törvényjavaslattal egy általánosságban, mint részleteiben elfogadta.

Vizhatlan köpenyek 20 frttól valódi angol „Waterproof” sajtó English Warehouse DEUTSCH F. KÁROLY Andrassy-ut 1

